

عنوان مقاله:

بررسی تغییرات بافت شناسی جداره واژن گاو میش در مراحل مختلف آبستنی

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات دامپزشکی، دوره 57، شماره 3 (سال: 1381)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

اسماعیل آیین - گروه آموزشی علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران

رسول شهروز - گروه آموزشی بافت شناسی علوم پایه دانشکده دامپزشکی دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: مقایسه تغییرات بافت شناسی بوجود آمده در زمان غیر آبستنی و در ماه های مختلف آبستنی در جداره واژن گاو میش. طرح: مطالعه بافت شناسی جداره واژن با استفاده از روشهای مختلف رنگ آمیزی. حیوانات: تهیه نمونه بافتی از واژن 59 گاو میش زنده غیر آبستن و آبستن، 4-7 گاو میش در هر یک از ماههای آبستنی و 5 گاو میش غیر آبستن. روش: نمونه های بافتی پس از تهیه و آماده سازی در آزمایشگاه، به روش هماتوکسیلین-انوزین، ورهاف، تولوئیدن بلو، پانتین و آهن وایگرت رنگ آمیزی شده و تعداد لایه های سلولی، تغییرات سلولهای مخاطی، پراکندگی فیبروبلاستی و عروقی در زیر مخاط، پراکندگی سلولهای ایمنی و تراکم رشته های الاستیک و کلاژن در بافت همبند مخاط و زیر مخاط و لایه عضلانی مورد مطالعه قرار گرفتند. تجزیه و تحلیل آماری: جهت بررسی اختلا مابین داده ها از آزمون تجزیه واریانس یکطرفه و متعاقباً آزمون د انکن استفاده شد. نتایج: تعداد لایه های سلولی اپی تلیوم مخاط در طول دوران آبستنی تقریباً یکسان بوده و اختلاف معنی داری بین آنها وجود نداشت. از ماه دوم آبستنی سلولهای ترشحاتی در لایه لای سایر سلولهای مخاطی و بخصوص در لایه سطحی مشاهده شدند که در ماه پنجم آبستنی تعداد آنها به طور معنی داری ($P < 0/01$) به حداکثر رسیده و از ماه هفتم آبستنی کاهش یافت. سلولهای آبستنی نیز، از ماه چهارم آبستنی در مخاط حضور نسبی دارند که با پیشرفت آبستنی بر تعداد آنها به طور معنی دار ($P < 0/01$) افزوده شد و در ماه های نهم و دهم بسیار افزایش پیدا کرده و به شکل بالونی مشاهده گردید. پراکندگی پلازما سل ها نیز در سه ماه اول آبستنی در مخاط و زیر مخاط بیشتر از ماههای دیگر آبستنی بود. بر فعالیت عروقی نیز با پیشرفت آبستنی افزوده شده و در ماههای آخر آبستنی زیر مخاط کاملاً پرعروق و پر خون مشاهده می گردد. رشته های الاستیک به صورت ظریف در همه لایه های بافتی مشاهده شدند ولی پراکندگی آنها در طبقه عضلانی نسبتاً بیشتر از طبقه مخاط و زیرمخاط بود. رشته های کلاژن نیز بلافاصله در زیر اپی تلیوم نسبتاً کم بوده و ظریف ولی به طرف زیر مخاط بر تراکم و ضخامت آنها افزوده شده و در طبقه عضلانی، فقط در بین دستجات عضلانی مشاهده شدند. نتیجه گیری: نتایج حاصله از مطالعه حاضر بیانگر وجود اختلاف بافت شناسی واژن گاو میش در ماههای مختلف آبستنی است که با بسیاری از نظرات و گزارشات به خصوص در مورد گوسفند توافقی و همخوانی دارد ولی با این وجود تهیه گسترش های واژینال در تشخیص دقیق مراحل مختل آبستنی در گاو میش مفید نمی باشد. مجله دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، (1381)، دوره 57، شماره 3، 55-60.

کلمات کلیدی:

گاو میش، بافت شناسی واژن، آبستنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/350014>

